



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput Primum. De anno, quo primùm restitutus est Athanasius.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-14233**

HENRICI VALESII  
OBSERVATIONVM  
ECCLESIASTICARVM  
IN SOCRATEM ET SOZOMENUM  
LIBER PRIMUS.

CAPUT PRIMUM.

*De anno, quo primum restitutus est Athanasius.*

**C**ÆSAR Baronius in Annalibus & Dionysius Petavius in Rationario temporum, Blondellus in libro de Primatu Ecclesiæ, & alii, scribunt Athanasium anno Christi 338. ab exilio esse revocatum, anno scilicet post mortem Constantini, qui supradictum Antistitem, cum adversariorum calumniis premi videret, ad tempus in Gallias relegaverat. Ego verò anno Domini 337. eo ipso, quo mortuus est Constantinus, Athanasium restitutum esse contendo: idque certissimo argumento, ut opinor, evincam. Scribit enim Athanasius in Apologia secunda adversus Arianos, pag. 805. se solum exilio, & patriæ restitutum esse à juniore Constantino, qui & literas ipsi dedit ad populum & Clerum Ecclesiæ Alexandrinæ. Eas literas ibidem refert Athanasius: quarum hæc est inscriptio: *Constantinus Cæsar populo Catholica Ecclesiæ Alexandrina.* Subscriptio autem est hujusmodi: *datum Treveris XV. Calendas Julias.* Tam inscriptio, quàm subscriptio harum literarum docet id, quod dixi, Athanasium scilicet solum esse exilio statim post obitum Constantini Maximi, anno Christi 337. Nam si anno sequente restitutus fuisset, tum Constantinus junior non Cæsarem se, sed Augustum appellasset. Nec à Constantino juniore restitutus fuisset Athanasius, sed à Constantio cui Orientis Imperium obtigerat. Quare cum Constantinus ipse in iis literis Cæsarem tantum se appellet, & cum Athanasius se à Constantino juniore restitutum esse testetur, apparet id factum fuisse antequam Constantini senioris filii à militibus Augusti essent nuncupati. Etenim mortuo Constantino interregnum quoddam fuit; orbisque Romanus sine Imperatore mansit per tres fere men-

ses, donec fratres, qui Cæsarem nomine diversas Provincias regebant, ad dividendam Romani Imperii summam in unum coiissent. Obiit Constantinus XI. Calendas Junias, & ipso anno nuncupati sunt tres Augusti, Constantinus, Constantius & Constans, 5. Idus Septembres, ut legitur in veteribus Fastis, quos falso sub Idatii nomine publicavit Jacobus Sirmundus. Hoc ipsum est, quod Eusebius in libro 4. de vita Constantini scribit, illum post mortem imperasse, & cuncta diplomata atque edicta, ejus, tanquam superstitis nomine fuisse insignita. Ob hanc igitur causam Constantinus junior in suis ad Alexandrinos literis se duntaxat Cæsarem appellat, quippe qui nondum Augustus fuisset appellatus. Data enim sunt literæ 15. Calendas Julias. Augustus autem cum fratribus nuncupatus est 5. Idus Septembres. Porro tunc temporis dum fratres tantum Cæsares vocarentur, summa auctoritas penes juniorem Constantinum erat, quippe qui fratrum natu maximus foret.

CAPUT II.

*Quo anno Julius Romana urbis Episcopus, missus in Orientem Presbyteris, Athanasium & Eusebianos Romam ad synodum evocaverit.*

**R**everso Alexandriam Athanasio, quod anno Domini 337. contigisse superiori capite demonstravimus, Eusebiani moleste ferentes ejus restitutionem, novis criminationibus apud tres Augustos eum vexare cœperunt. Nam & ad Constantinum & Constantem Occidentium partium Imperatores literas scripsere, quibus præter vetera illa crimina toties decantata, eum insuper accusabant, quod post reditum suum plurimas in urbe seditiones excitasset, multosque civium in carcerem tradi, verberibus affici, & necari à judice fecisset. Eadem quoque scripserunt ad Julium Romanæ urbis Episcopum, missis ad eum Macario Presbytero, & Martyrio, Helychioq; Diaconis. Quare coactus

Y ii j